

Vai Trò của Phụ nữ trong việc xây dựng hoà bình: Với đại diện của bộ tộc Manipur, Ấn Độ

Vandana Singh (*)

Thích nữ Như Hạnh dịch

Bất kỳ ở đâu có xung đột, phụ nữ luôn là một phần của giải pháp.¹

Michelle Bachele

Chiến tranh và xung đột nội bộ không phải chỉ đơn giản chấm dứt bằng việc ký vào hiệp ước hoà bình. Để tránh sự trở dậy của bạo lực, cần phải phát triển và hỗ trợ những biện pháp giúp củng cố chính quyền, đảm bảo an ninh và công bằng, năng lực kinh tế-xã hội của một bang. Trong bất kỳ xã hội nào thì đây cũng là một nhiệm vụ phức tạp, và thường để

(*) Khách mời, Chủ Trung Tâm Nghiên Cứu Hoà Bình Malaviya và là thị trưởng của Tổ Chức Giáo Dục, Khoa Học Và Văn Hoá Liên Hiệp Quốc, Trường Đại Học Banaras Hindu, Varanasi, India

1. Bachelet, Michelle. United Nations. Security Council. Gender Action for Peace and Security. New York: United Nation, 2012. Web. <[http://www.una.org.uk/sites/default/files/GAPS_NAP_Response - Final - Recommendations - 06092013 \(2\).pdf](http://www.una.org.uk/sites/default/files/GAPS_NAP_Response_-_Final_-_Recommendations_-_06092013_(2).pdf)>.

lại những tình huống hậu xung đột. Trong khi những cộng đồng quốc gia và quốc tế hỗ trợ nguồn nhân lực và vốn, thì người dân địa phương, không một “chiến lược”, có một cam kết vĩ đại nhất về việc xây dựng một nền hoà bình vững mạnh. Vì vậy, nhất thiết phải nhờ đến tài sản, kinh nghiệm và sự tình nguyện đối với trình độ địa phương và giữa tất cả các vùng khác trong xã hội. Người bị tách khỏi cộng đồng, luôn bị coi thường hay đánh giá thấp đó là phụ nữ. Trong hầu hết các mâu thuẫn xã hội, phụ nữ luôn tham gia hết tính cực vào công cuộc lập lại hoà bình nhằm khẳng định nhu cầu sống còn cơ bản cho gia đình họ cũng như cho cộng đồng. Tuy nhiên họ thường bị đối xử như là một nạn nhân tiêu cực, chỉ một ít công nhận vai trò tiềm tàng và thực lực của họ trong việc thúc đẩy khôi phục hoà bình. Và bài này tập trung vào vai trò của người phụ nữ trong việc xây dựng hoà bình cùng với sự đồng hành của bang Manipur thuộc vùng đông bắc Ấn Độ.

Manipur, nằm trong vùng biên giới Ấn-Miến, là quê hương của 32 nhóm tộc người, 29 bộ lạc chính và hai tộc khác phái. Đây là một bang thuộc miền đông bắc Ấn Độ với thủ phủ Imphal. Bao gồm người Meitei, Pangal (Muslims), Naga, và Kuki, Zomi và Gorkhali(Nepali), nói những ngôn ngữ nhánh khác nhau thuộc họ Tibeto-Burman. Manipur giáp bang Nalagand về hướng Bắc, Mirozram về hướng Nam, Assam về hướng Tây về Miến Điện về hướng Đông.

Bản đồ của Ấn Độ chỉ ra bang Manipur

Tính đa văn hóa, đa lịch sử, đa sắc tộc đã trải rộng và gây trở ngại cho việc nhận diện một bộ tộc nhỏ chỉ với diện tích 22,327 km vuông, và hình thành vài thập kỷ gần đây.

Manipur, một mặt phải gánh chịu xung đột giữa những nhóm chính phủ vũ trang và phi vũ trang, mặt khác phải đối diện những vấn đề về sự độc quyền, cai trị và thống nhất giữa các bộ tộc. Các con đường bị ùn tắc và những cuộc mít tinh chống đối là nét đặc trưng dọc theo quảng trường lớn của một tay súng nhỏ, trên đường lưu thông ở bang Manipur. Khoảng 5121 người mất mạng trong những sự kiện liên quan đến cuộc xung đột kéo dài từ 1992 đến 2008 (Cổng thông tin khủng bố Nam Á)²

Các cuộc xung đột ở Manipur có thể chia làm ba nguyên nhân chính:

1. Xung đột nội tộc: Là xung đột trong một nhóm sắc tộc, như giữa Kuki và Hmar năm 1960 và giữa Thadou Kuki và Paite Zomi từ 1997 đến 1998, trong những nhóm tộc người phổ biến như Chin-Cuki.³
2. Xung đột ngoại tộc: là xung đột giữa hai đến ba tộc người trở lên, như giữa hai tộc, Naga và Kuki năm 1992. Đây là cuộc xung đột ngoại tộc đầu tiên xảy ra ở bang Manipur. Cả hai bộ tộc đều đấu tranh để tranh giành lãnh thổ. Những tuyên bố nhập nhằng về đất đai và lãnh thổ là nguyên nhân dẫn đến xung đột Kuki-Naga, bắt đầu từ năm 1992 kéo dài đến 1998, do những nhóm vũ trang ven sông, thuộc hai bộ tộc sống ở đó khởi động. Đây là một trong những cuộc xung đột có quy mô lớn, căn cứ vào hai bộ tộc, và chúng đã làm thay đổi mạnh mẽ trong việc cân bằng xã hội của một bang. Kết quả làm mất mạng hàng trăm người và gây thiệt hại nhiều tài sản cá nhân và cộng đồng. Khoảng vài ngàn cuộc xung đột đã được dập tắt tạm thời hay vĩnh viễn. Điều đó dẫn đến một số nhóm vũ trang nổi dậy, với nhóm Kuki được thành lập để chống lại người Naga.⁴

2. Singh, M.Amarjeet. Conflicts in Manipur.(Xung đột tại Manipur) Bangalore: National Institute of Advanced Studies, (Học viện nghiên cứu cao cấp quốc gia)2010.7.

3. Kumar, Anand, Aphun Kamei, et al. Situating Conflict and Poverty in Manipur. (Xác định xung đột và nghèo đói tại Manipur)New Delhi: Indian Institute of Public Administration, 2011. 28. Print.

4.. Ravi, R.N. "Chasing a Chimeric Peace", New Delhi: The Hindu. November 15, 2012. [accessed on 15th November 2012. < <http://www.thehindu.com/opinion/op-ed/chasing-a-chimeric-peace/article4095592.ece>>].

3. CHÍNH PHỦ và NHÂN DÂN: cuộc xung đột này là sự đối đầu trực tiếp với nhà nước, do các nhóm vũ trang chủ động. Quân đội Ấn Độ, bao gồm Assam Rifles, Lực Lượng An Ninh Biên Phòng, Lực Lượng Cảnh Sát Dự Phòng Trung Ương và Cảnh Sát Manipur hiện nay đang bận rộn để chống lại bọn phản động có vũ trang. Với sự lớn mạnh của phong trào ly khai, vào năm 1980 Manipur được xem là “vùng bạo động” và sau đó năm 1958 Lực Lượng Vũ Trang (với quyền lực đặc biệt) (AFSPA)⁵ ra đời.⁶ Các thành viên của lực lượng nhà nước thường sử dụng những luận điệu để biện minh cho việc lạm dụng những đạo luật. Như đạo luật cho phép giết bất kỳ ai mà họ nghi ngờ là phản động mà phía bị giết không được chống cự. Bên cạnh việc giết người, có một số trường hợp trẻ vị thành niên bị bắt buộc biến mất do lực lượng chính phủ gây ra ở Manipur.⁷

Cuộc nổi loạn của những người ly khai bắt đầu vào năm 1964, tuy nhiên chúng vẫn chỉ làm đà dẫn đến giai đoạn sau, và mãi cho đến năm 1978 thời kỳ nhiều bạo lực hơn mới xuất hiện.⁸ Những người ly khai

5.. Armed Forces Special Power Act(AFSPA) is a 1958 bill passed by the Indian government that authorizes armed security personnel to shoot on sight (and on suspicion) anyone committing or about to commit an offence against the maintenance of public order. It mandates the deployment of the national army, central paramilitary forces organized by the state, and the Indian reserve battalions. No action can be instituted against a soldier without clearance from the central authority, fostering a culture of impunity.(Quyền lực đặc biệt cho lực lượng vũ trang là một đạo luật được chính phủ Ấn Độ thông qua năm 1958> Đạo luật này cho phép lực lượng an ninh bắn những ai họ thấy (hoặc nghi ngờ) vi phạm hoặc chuẩn bị vi phạm việc duy trì trật tự cộng đồng. Nó uỷ thác việc triển khai quân đội quốc gia, lực lượng bán quân sự do chính phủ tổ chức, tiểu đoàn dự trữ Ấn Độ. Không có hành động chống lại binh lính nào mà không bị chính quyền triệt tiêu, cổ xúy cho một nền văn hoá không có sự trừng phạt.)

6.. Harriss, John. “The State, Tradition and Conflict in the North Eastern States of India”, (Nhà nước, truyền thống và xung đột ở những bang thuộc Đông Bắc Ấn Độ) London: Crisis States Programme, Development Research Centre, London School of Economics.2002.

7.. Manoharan, Arlene. “Impact of Armed Conflict on Children of Manipur”. (Tác động của xung đột vũ trang vào trẻ em ở Manipur) Occasional Paper (Draft), Bangalore: Juvenile Justice Center for Child and the Law. National Law School of India University [accessed on September 6, 2012.< <http://www.nls.ac.in/ccl/Occasional%20Paper%20for%20univ.pdf>>

8. Chandru,. "MANIPUR- in a strange whirlpool of Cross-Current

yêu cầu thành lập một nhà nước tối cao, tự trị và tách biệt khỏi sự cai trị của Liên Minh Ấn Độ, một chính quyền không đảm bảo về sự phát triển, tước đoạt tài nguyên địa phương. Sự bất mãn chung luôn là một phần trong lý lẽ của họ. Hội theo dõi Nhân Quyền quốc tế lý luận rằng sự vi phạm nhân quyền của Lực Lượng An Ninh Ấn Độ đã kích động sự nổi loạn.⁹ Hội còn cho rằng, Quân đội Ấn Độ đã vi phạm mà không bị trừng phạt như trong bộ luật chống lại khủng bố đưa ra, làm cho việc truy tố phạm nhân vi phạm nhân quyền trở nên khó khăn.

Hiện nay 34 nhóm, bao gồm cả nhóm chống bạo lực, đều đòi chính phủ Ấn Độ trao quyền tự trị.¹⁰ Năm 1999, một trong những nhóm này sát nhập thành một tổ chức liên hợp lấy tên “Mặt trận giải phóng người Manipur”. Trong tổ chức có ba nhóm nổi bật nhất, là: Mặt Trận Giải Phóng Thống Nhất (UNLEF), Đảng Cách Mạng của người Kangleipak (PREPAK) và Quân Đội Giải Phóng Nhân Dân Manipur (PLA). Mặt Trận Giải Phóng Thống Nhất (UNLEF) ước chừng có khoảng 2500 quân tại ngũ, Đảng Cách Mạng của người Kangleipak (PREPAK) khoảng 1500 và Quân Đội Giải Phóng Nhân Dân Manipur (PLA) là 3000.¹¹ Một cơ quan ngôn luận Ấn Độ đã trình báo vào năm 2004 như sau:

“Với sự khảo sát của quân đội, cho đến ngày nay Manipur là trường hợp tồi tệ nhất ở phía đông bắc. Ngoài sự thật, ở đây có nhiều nhóm quân sĩ hơn so với những bang khác-ít nhất là 7 nhóm nổi trội hoạt động ở Manipur-sự tranh đua giữa các đơn vị thường dẫn đến xung đột gay gắt.”¹²

Insurgency." South asia analysis. N.p.. Web. 5 Jan 2014. <<http://www.southasiaanalysis.org/papers13/paper1210.html>>.

9. "India: Army Killings Fuel Insurgency in Manipur." "Tình trạng kích động giết người của quân đội ở bang Manipur". Human Rights Watch, 16 09 2008. Web. 20 Dec 2013. <<http://www.hrw.org/en/news/2008/09/14/india-army-killings-fuel-insurgency-manipur>>.

10.. Singh, H. Bhuban. "Insurgency in Manipur." (An ninh tại Manipur) Kangla online. N.p.. Web. 10 Dec 2013. <<http://classic.kanglaonline.com/index.php?template=kshow&kid=834>>.

11.. Chandru. op.cit.

12.. "Insurgency is biggest business in northeast." (An ninh là nhiệm vụ hàng đầu của vùng đông bắc) Rediff.com. N.p., 4 10 2004. Web. 3 Dec 2013. <<http://www.rediff.com/news/2004/oct/04spec1.htm>>.

Nhóm ly khai Kuki muốn có một nhà nước tự trị, thoát ra khỏi chính phủ đương thời của Manipur. Nhóm này do hai tổ chức bảo kê, Tổ Chức Quốc Gia Kuki (KNO) và Toà Án Nhân Dân Thống Nhất.¹³

Quân Đội Giải Phóng Zomi là một nhóm theo chủ nghĩa dân tộc/ chính sách tự lập đã cống hiến hết mình trong việc bảo vệ người Zomi và thống nhất tộc người Zomi ở Miến Điện (Bang Chin), ở Bangladesh (vùng đồi núi Chittagong), và ở Đông bắc Ấn Độ (Manipur and Mizoram). Mục tiêu của nó là đoàn kết tất cả người Zomi, bầu ra một chính phủ thống trị. Nhà nước Zogam nghĩa là “xứ sở của người Zomi” thuộc hợp chủng quốc Ấn Độ.

Tình huống càng trở nên phức tạp hơn khi các nhóm ly khai không có cùng mục đích trong việc thống nhất với nhau. Nhóm Nagas mong muốn thôn tính Manipur và sát nhập thành một với mảnh đất hay con người Nagaland, (bang)¹⁴ mà bang này cũng đang trong tình trạng xung đột với người ly khai nhóm Meitei, đòi quyền độc lập và tự chủ của bang.¹⁵ Các bộ tộc đang trong tình trạng hết sức căng thẳng, và giữa Naga và Kukis, Meitei và Muslims đã trải qua vô số cuộc xung đột.

Cuộc xung đột cường độ thấp ở Manipur âm ỉ gần 60 năm nay đã giết chết nhiều người, làm phụ nữ trở thành quả phụ, trẻ em bị mồ côi và trục xuất hàng ngàn người dân trong đó. Tác động của cuộc xung đột không chỉ là giết người, hiếp dâm mà còn là tra tấn; từ việc học sinh trẻ phải gánh chịu một cảm xúc sợ hãi sâu sắc và tình trạng không an toàn cho đến phụ nữ phải goá bụa với chỉ một phát súng, không ai thoát khỏi sự ảnh hưởng của cuộc xung đột kéo dài dai dẳng này.¹⁶ Bất kỳ cuộc xung đột nào xảy ra, phụ nữ luôn là người chịu nhiều thiệt hại, là nạn nhân của chính bản thân, nạn nhân của phương diện là một người mẹ, là người vợ hay là người chị; phụ nữ Manipur đã có những

13.. N.p.. Web. 19 Nov 2013. <<http://www.kukination.net>>.

14. Nagalim refers to the entire traditional homeland of the Naga people, which encompasses land in four provinces of north-eastern India, as well as territory in Burma (Myanmar). Nagalim là vùng đất truyền thống của người Naga, nó bao gồm vùng đất trong bốn tỉnh của đông bắc Ấn, cũng như đất thuộc Miến điện.

15.. Chandru. op.cit.

16. Samom, Thingnam Anjulika. The Tussle and the Compromise

bước tiến dài hướng về phía trước trên hình thức những tổ chức khác nhau để mang hoà bình lại cho bang. Việc đó có thể được giải thích ngắn gọn ở phần sau.

Những nỗ lực của các nhóm phụ nữ trong việc xây dựng hoà bình tại bang Manipur:

Hội liên hiệp phụ nữ Naga của bang Manipur(NWUM)

Hội liên hiệp phụ nữ Naga của bang Manipur(NWUM được thành lập năm 1994 nhằm chuẩn bị cho Hội nghị phụ nữ thế giới lần thứ tư diễn ra tại Beijing. Mặc dù mỗi trong số 15 bộ tộc Naga ở Manipur đều có những tổ chức của phụ nữ riêng biệt, NWUM thấy rằng mỗi thành viên đều cần một tổ chức chung nhằm phổ quát ý thức về sự thống nhất của phụ nữ Naga. NWUM tập trung vào việc khẳng định quyền lợi của người phụ nữ, phản ánh mối bận tâm của giới phụ nữ có chuyên môn, là nòng cốt hoạt động của hội. Năm 1994, tại Đại Hội Đồng người ta xác định lại những nguyên tắc thiết lập hội:

- Đẩy mạnh quyền lợi và phẩm giá của phụ nữ Naga,
- Đẩy mạnh giá trị truyền thống,
- Cải thiện tiêu chuẩn sống của xã hội Naga.¹⁷

NWUM chú trọng vào việc xây dựng hoà bình ngay sau khi được tạo lập. Ở thời gian này, Manipur bị phá huỷ bởi một cuộc xung đột đẫm máu giữa người Naga và Kuki. Trong cuộc chiến, NWUM luôn ở trên tiền tuyến để phát ra lệnh ngưng bắn đến những vùng Naga và tạo nên sự đoàn kết giữa những người Naga bằng những cuộc hội thảo, mít tinh và đại hội công khai. NWUM đã từng hợp tác với NPMHR để giám sát việc vi phạm lệnh ngừng bắn và tiếp tục can thiệp vào việc gìn giữ hoà bình. Trong các hội thảo nhằm giải quyết xung đột, NWUM đã truyền dạy cho giới lãnh đạo Naga về phương pháp hoà giải, đồng thời họ cũng tham gia vào các hội thảo và các diễn đàn nơi có thể mang người Naga,

17. Annual Reports. Imphal, Manipur: Naga Women's Union of Manipur, Hội liên hiệp phụ nữ Naga tại Manipur)n.d; Leo Paul. "Naga Women and Human Rights."(phụ nữ Naga và nhân quyền) Raisunriang1998. Imphal, Manipur: National Women's Union of Manipur. (Hội liên hiệp phụ nữ dân tộc của bang Manipur)1998.14-15.

Kuki và Meitei gắn lại với nhau.¹⁸ Sự can thiệp của NWUM được ghi nhận là hành động quan trọng trong việc xây dựng hoà bình.

Khi liệt kê những đóng góp của phụ nữ Naga trong việc xây dựng hoà bình, ta cần nhắc lại rằng việc xây dựng hoà bình là một quy trình được xây dựng qua các giai đoạn: tiền xung đột, xung đột, hậu xung đột. Trong tình huống Naga, lệnh ngừng bắn năm 1997 không có nghĩa là chấm dứt xung đột; vì vậy vai trò của người phụ nữ trong việc bảo vệ cộng đồng của họ nhằm chống lại bạo lực do những người theo chính phủ hay không theo chính phủ gây ra đi cùng với hành động dân chủ hoá quy trình xây dựng hoà bình và khuyến khích sự hoà giải.

Phụ nữ của NWUM tuyên bố rằng “ Chúng tôi làm nhiều vì chúng tôi có thể. Đóng góp chính của nữ giới trong việc xây dựng hoà bình và những chiến lược rất có hiệu lực:

- Đàm phán thân mật với những người chính phủ hay phi chính phủ để bảo vệ cộng đồng của họ;
- Vận động vì hoà bình và hoà giải;
- Tham gia các cuộc đàm phán vì hoà bình chính thức để kéo dài lệnh ngừng bắn, đồng thời gửi lệnh này đến các nhà lãnh tụ khác, và tiến lên một bước trọn vẹn hơn.¹⁹
- Bảo vệ cộng đồng thông qua cuộc hoà giải thân mật.

Nhằm giảm thiểu những hậu quả của bạo lực đang diễn ra cho cộng đồng của họ, phụ nữ can thiệp bằng việc đàm phán với những nhà lãnh đạo và những nhóm phi chính phủ, cũng như can thiệp giúp hoà giải những cuộc tranh cãi bè phái và các cuộc xung đột nội bộ. Ví dụ trong thời điểm trước cuộc bầu cử thượng nghị viện năm 1999, NWUM ghi lại rằng họ đã 8 lần can thiệp nhằm ngăn chặn không cho bạo lực phát sinh. Trong suốt cuộc bầu cử năm 2000, phụ nữ NWUM đã can thiệp 10 lần nhằm xoa dịu sự căng thẳng giữa các lực lượng ngầm của đối thủ, nhóm vũ trang và cộng đồng, cũng như giữa các đoàn thể khác nhau.²⁰

18. Ibid.

19. Manchanda, Rita. Ed. *Women, War and Peace in South Asia*. (Phụ nữ, chiến tranh và hoà bình ở Nam Á) New Delhi: Sage Publications. 2001. 31.

20. Raisunriang 2001. Imphal, Manipur: National Women's Union of Manipur.

Miera Paibis (Women Torchbearers):

Miera Paibis bắt đầu nổi dậy vào thập niên 70 để chống lại những tệ nạn xã hội nhưng những tội ác, tệ nạn này do bộ đội và lính nhảy dù gây ra trong cuộc càn quét tại Patsoi²¹ năm 1980²², đánh dấu sự trỗi dậy của một phong trào mạnh mẽ tương ứng. Tên gọi Miera Paibis²³ xuất phát từ hình ảnh ngọn đèn được chiếu sáng mà người phụ nữ mang theo, và nó đã trở thành biểu tượng của phong trào đấu tranh đòi công bằng bất bạo động của mọi tầng lớp. Đây là tổ chức gồm những người giám sát việc vi phạm quyền bình đẳng cho cộng đồng, những người đã tham gia và được gia nhập vào chiến dịch chống lại việc vi phạm quyền lợi như tùy tiện bắt giam, cách ly, lục soát, và tra tấn, tất cả đều mượn danh nghĩa an ninh cá nhân của liên đoàn chính phủ Ấn Độ. Miera Paibis ngăn chặn thành công việc bắt giam giới trẻ của lính nhảy dù bằng cách tạo ra một hàng rào người bảo vệ họ. Những nhóm của Miera Paibi được lập ra trong những khu dân cư của Imphal (thành phố thủ đô) và trong những làng mạc, họ thường đi tuần trên đường sau khi mặt trời lặn. Miera Paibi thường tạo ra một nhóm thống nhất có nguyên tắc tại công cộng.²⁴

Vào 15 tháng 7 năm 2004, một nhóm của những người mẹ Manipur, nhóm Miera Paibis đã thoát y biểu tình trước trụ sở Assam Rifles, quảng trường chính của thủ phủ Imphal, dương cao biểu ngữ được viết bằng máu đỏ: 'Quân lính Ấn Độ cưỡng hiếp chúng tôi' Các bà mẹ tố cáo việc Manorma Devi bị hiếp dâm và giết chết trong nhà tù (năm 33 tuổi), cô bị cáo buộc ngược lại là giúp quân phản động. Thật là một

(Hội liên hiệp phụ nữ dân tộc của bang Manipur)2001.8-9.

21. Patsoi is a village in state capital Imphal in the west district of Manipur state. (Patsoi là một ngôi làng thuộc thủ phủ Imphal trong một quận phía tây của bang Manipur)

22.. Samom, Thingnam Anjulika. "Manipur:The Tussle and the Compromise." (Bang Manipur :cuộc ẩu đả và sự thỏa hiệp)Infochange Agenda. N.p.. Web. 8 Jan 2014. <<http://infochangeindia.org/agenda/reporting-conflict/manipur-the-tussle-and-the-compromise.html>>.

23. Meira means torch and Paibis means the holder (woman) of the torch. (Meira nghĩa là đèn và Paibis nghĩa là người giữ cây đèn(phụ nữ).

24. Parratt,John. Wounded Land: Politics and Identity in Modern Manipur. New Delhi: Mittal Publication.2005.156-157.

hành động đáng xấu hổ của giới cai trị, quy cho lực lượng an ninh Ấn Độ việc sử dụng cưỡng hiếp như là một công cụ chiến tranh. Sự kiện đã gây xúc tác cho chiến dịch toàn quốc về việc loại trừ lực lượng vũ trang và việc sử dụng quyền lực một cách tùy tiện. Dưới áp lực đó, chính phủ phải rút trụ sở Assam Rifles ra khỏi Kangla Fort, một trụ sở chính của các vua chúa Manipur trong lịch sử. Một uỷ ban được thành lập để xem xét, kiểm tra lại lực lượng vũ trang. Báo cáo của Uỷ Ban Đỏ được đưa ra nhưng không phát hành chính thức, với đề nghị huỷ bỏ những đạo luật.²⁵

Miera Paibis được quan tâm tương đương với những vấn đề đang huỷ diệt xã hội Manipur. Nhóm hành động nhằm chống lại tình trạng sử dụng ma tuý và rượu ở giới trẻ. Nhóm cũng tích cực vạch trần những tội lỗi đã gây ra cho phụ nữ, đặc biệt là cưỡng hiếp và bạo lực do lực lượng an ninh hay dân thường thực hiện.

Tổ chức dành cho tất cả phụ nữ ở các bộ lạc (ATWO) thuộc bang Manipur:

ATWO đã từng đứng đầu trong việc thiết lập sự truyền thông, niềm tin và sự hợp tác giữa hai bộ tộc Naga và Kuki cũng như cộng đồng không thuộc trong bộ tộc Meitei. Hoạt động của nhóm bao gồm là can thiệp vào bất kỳ xã hội nào với tư cách là giới trẻ bị bắt buộc, thăm nom người bị thương của cả hai phía và hỗ trợ cho tất cả những người bị trục xuất.²⁶

Mạng Lưới Những Phụ Nữ Sống Sót Dưới Họng Súng ở bang Manipur:

Sự bắt đầu của Mạng Lưới Những Phụ Nữ Sống Sót Dưới Họng Súng ở bang Manipur (MWGSN) diễn ra vào ngày 24 tháng 12 năm 2004. Trong đêm Noen, bà Binalakshmi Nepram, người sáng lập nên hội

25. Manchanda, Rita. "Listen to your mother before you kill your brother." (Hãy lắng nghe lời của mẹ trước khi giết anh trai) Infochange Agenda. 10 2011: n. page. Web. 3 Feb. 2014. <<http://infochangeindia.org/agenda/peace-building/listen-to-your-mother-before-you-kill-your-brother.html>>.

26. Raisunriang2001. Imphal, Manipur: National Women's Union of Manipur. (Hội liên hiệp phụ nữ dân tộc của bang Manipur)2001.8-9.

MWGSN đã chứng kiến hậu quả của việc chàng trai 27 tuổi Buddhi Moirangthem bị giết chết ở làng Wabgai Lamkhai, phía đông nam của bang Manipur, có thủ đô thành phố là Imphal. Tại đây, nhóm ba tay súng đã kéo Buddhi từ phân xưởng chế tạo ắc quy cho xe hơi, khoảng chừng một phút sau họ đã bắt chết anh. Cho đến giờ, Rebika Akham, vợ của anh vẫn không biết ai đã giết và tại sao lại giết chồng cô. Vài ngày sau khi sự việc xảy ra bà Nepram đã góp 4500 Rupees (tức USD 110) để mua máy may cho Rebika Akham. Máy may này có thể giúp cô khâu và may áo quần cho người trong làng và đảm bảo một đời sống ổn định sau cái chết của người chồng. Việc can thiệp vào làng Wabgai Lamkhai này là hành động đầu tiên của Mạng Lưới Những Phụ Nữ Sống Sót Dưới Họng Súng.²⁷

Mạng Lưới Những Phụ Nữ Sống Sót Dưới Họng Súng được thành lập với nỗ lực giúp đỡ những phụ nữ như Rebika. Cuộc sống của họ thay đổi đột ngột bởi vì những người yêu thương như: chồng, cha, con trai bị bắn chết không rõ nguyên nhân, có thể do những người trong chính phủ, phi chính phủ hay một tay súng bí ẩn nào đó ra tay. Mạng lưới cố gắng nâng đỡ phụ nữ vượt qua những tổn thương và mất mát do xung đột vũ trang gây ra bằng cách giúp họ tìm cách chữa lành những vết sẹo do bạo lực để lại hàng thế kỷ nay. Sự can thiệp trực tiếp của Mạng lưới mở ra một lối tiếp cận nhẹ nhàng đối với cơn khủng hoảng súng đạn, hỗ trợ phụ nữ về mặt kinh tế và cho phụ nữ đóng một vai trò quan trọng trong chính sách vũ khí nhẹ. Đây là quyền năng đầu tiên của mạng lưới ở Ấn Độ. Cuộc phát động chính thức của nó diễn ra vào 26 tháng 4 năm 2007 tại thành phố thủ đô của Manipur, Imphal.²⁸

Với việc rất nhiều phụ nữ đang đương đầu với cuộc sống dưới hình bóng của cây súng, Mạng Lưới Những Phụ Nữ Sống Sót Dưới Họng Súng nỗ lực giúp họ tự chủ trong kinh tế. Mạng lưới hoạt động với mong muốn xây dựng phương kế sinh nhai ổn định cho người phụ nữ bị ảnh hưởng bởi bạo lực. Cho đến nay, hơn 40 phụ nữ có được phụ cấp về tài chính cũng như hỗ trợ hợp pháp cho nghề thầu khoán qui

27. Manipur Women Gun Survivors Network. (Mạng lưới phụ nữ sống sót dưới họng súng của bang Manipur) <http://www.womansurvivorsnetwork.org/>.

28. Manipur Women Gun Survivors Network. (Mạng lưới phụ nữ sống sót dưới họng súng của bang Manipur) http://www.cafi-online.org/report/Manipur_Women_Gun_Survivors.pdf.

mô nhỏ để họ có thể tiến lên một cuộc sống với nhiều dũng khí. Mạng Lưới Những Phụ Nữ Sống Sót Dưới Họng Súng đã hỗ trợ phụ nữ sống sót dưới họng súng trên toàn bang Manipur. Để giúp họ có khả năng mở một cơ sở sản xuất nhỏ hoặc những dự án kinh tế khác. Mạng lưới đã mở tài khoản riêng cho phụ nữ và phụ cấp cho họ một số tài chính nhỏ trên hình thức cho vay không lãi suất từ 3000 đến 9000 (75-225 đô la). Với số tiền này, phụ nữ có thể bắt đầu và duy trì nghề nghiệp liên quan đến quay tơ, dệt vải, sản xuất những tấm thảm được làm từ sậy nước hoặc thậm chí làm chủ những cơ sở nông nghiệp như các hồ cá, trang trại nuôi heo hoặc những vườn nấm. Mạng lưới cũng tạo ra “Mạng lưới thống nhất” cho giới trẻ tận tâm, người tin tưởng vào giá trị của việc giúp đỡ những người sống sót dưới họng súng và sức mạnh của việc chung sức từng bàn tay nhỏ. Họ cũng giữ liên lạc với những phụ nữ sống sót dưới họng súng, nhận được sự hỗ trợ từ mạng lưới, đồng thời họ cũng tiếp tục giúp đỡ những phụ nữ đó với bất kỳ cách nào họ có thể. Mạng lưới hỗ trợ nền giáo dục và đỡ đầu con trẻ của những người sống sót cũng như nâng cao nhận thức của họ về hậu quả của hành động bạo lực bằng súng trong cộng đồng.²⁹

Irom Sharmila Chanu (cũng được biết đến là người đàn bà thép của bang Manipur):

Irom Sharmila Chanu không phải là một tổ chức mà là một biểu tượng theo gót thánh Gan-di của bang Manipur, xuất phát từ một truyền thống mạnh mẽ về chủ nghĩa hoà bình của phụ nữ thuộc niềm đông bắc. Irom Sharmila Chanu đã tuyệt thực chống chính phủ từ mùng 4 tháng 11 năm 2000, nhằm yêu cầu chính phủ của Ấn Độ phải thu hồi những quyền lực đặc biệt của Lực lượng vũ trang, 1958 (AFSPA) tại bang Manipur và những vùng khác thuộc niềm đông bắc Ấn Độ. Là một huyền thoại hình tượng của chính trị bang Manipur, việc tuyệt thực của cô có lẽ là hành động chống chính phủ lâu nhất trong lịch sử và trên toàn thế giới. Irom Sharmila Chanu không ăn gì, thậm chí là không uống một giọt nước từ tháng 11 năm 2000. Cô bị cưỡng ép phải tiếp nhận dinh dưỡng bằng đường truyền. Cô thậm chí không chải tóc hay soi gương và chỉ sử dụng một vải bông khô để làm sạch răng. Cơ thể của cô bị tàn phá bên trong, chu kỳ kinh nguyệt cũng đã ngưng hẳn. Cô luôn rút ống truyền dịch khi có thể. Đài BBC

29. Ibid

đã đưa bản tin về việc tuyệt thực kéo dài này, nhưng về khía cạnh nào đó họ quan tâm và nhấn mạnh vào tình trạng suy yếu của sức khỏe cô: *"Bác sĩ cho biết sự tuyệt thực giờ đây đã tác động trực tiếp gây ảnh hưởng đến những chức năng thông thường của cơ thể cô-xương của cô trở nên giòn và cô cũng biểu lộ cho thấy những vấn đề nghiêm trọng về y khoa khác."*³⁰ Sharmila cho rằng, *"Đây không phải sự trừng phạt mà là nhiệm vụ bắt buộc của tôi,"*³¹ Là bốn phần bắt buộc của cô đối với người dân Manipur, với con người của vùng Đông-Bắc, với những người không được xem thuộc về 'miền đất' Ấn Độ.

Sự kiện này được đặt tên là Malom Massacre.³² Quân đội tuyên bố rằng những người bị giết là những người bị họ bắt gặp trong đám những người nổi loạn, chuẩn bị ném bom vào đoàn hộ tống quốc hội. Tuy nhiên đối với người dân địa phương, đây là một câu chuyện khác và dĩ nhiên là chúng không được công khai. Malom Massacre không phải là một điều gì mới mẻ đối với người dân Manipur bởi họ đã chứng kiến cuộc tàn sát máu lạnh tương tự xảy ra trước khi cơ quan an ninh điên tiết và giết người dân thường, Sharmila không thể chịu nổi hình ảnh máu tràn đầy đường. Cô đã quan sát việc tuyệt thực vào thứ năm hằng tuần từ khi cô còn nhỏ. Cô đã tuyệt thực vào ngày thứ năm định mệnh, anh trai cô, Irom Singhajit nói "sự tuyệt thực tương tự duy trì cho đến ngày đó". Cô tìm kiếm sự ban ơn của mẹ vào ngày 4 tháng 11, "làm cái gì đó cho người dân sau đó trở lại nơi xảy ra vụ thảm sát và tuyên bố sẽ tuyệt thực cho đến chết khi nào lực lượng vũ trang bị loại trừ. Là một tín đồ của Gan-di, Sharmila bảo: *"Tôi đã sốc khi nhìn những thân chết. Không có biện pháp nào khác để chấm dứt những bạo động của lực lượng quân đội...tuyệt thực là một cách thức hiệu quả nhất bởi nó dựa vào quyết tâm đấu tranh bằng con đường tâm linh. Tôi tuyệt thực vì lợi ích của dân chúng Manipur. Đây không phải là cuộc chiến cá nhân, nó là một biểu tượng. Biểu tượng của chân*

30. BBC: London, 19 09 2006. Television.(truyền hình)

31. Basu, Amritapa. "IROM CHANU'S SATYAGRAHA – ON A POLITICAL FAST FOR THE PAST 11 YEARS." *Himalayan Voice*. (Sự kháng cự của Irom Chanu trong cuộc tuyệt thực chống chính phủ kéo dài 11 năm) 13 4 2011: 19. Web. 4 Feb. 2014. <<http://thehimalayanvoice.wordpress.com/page/19/>>.

32. Devi, Bula. "Sharmila-the light of Manipur." (Sharmila-chân lý của bang Manipur)*Hindu* [Delhi] 23 10 2011, n. pag. Web. 4 Feb. 2014. <<http://www.thehindu.com/todays-paper/tp-features/tp-openpage/sharmila-the-light-of-manipur/article2563852.ece>>.

lý, tình yêu và hoà bình.”³³

Chủ nghĩa anh hùng cá nhân của Sharmila là không thể thiếu đối với làn sóng chống lại lực lượng vũ trang. Sự chống đối bất bạo động đối với những luật lệ hà khắc của cô đã nhận được sự khen thưởng. Trong năm 2007, cô được trao hai giải thưởng Gwangju dành cho nhân quyền (Nam Hàn). Kể từ đó cô đã từ chối không nhận bất kỳ giải thưởng nào trừ khi yêu cầu bãi bỏ lực lượng vũ trang được thoả mãn. Trong nhiều năm qua, Sharmila trở thành biểu tượng trong làn sóng chống lại lực lượng vũ trang nói chung và sự kháng cự nói riêng. Sự trong cậy vào cuộc đấu tranh bất bạo động để chống lại sức mạnh của chính phủ là bài học cho các phong trào khác trên địa cầu.

Các tổ chức khác:

Hiệp hội những người mẹ Kuki (KMA), hiệp hội của phụ nữ Hmar ở bang Manipur (MHWA), Hiệp hội những người mẹ Zomi thuộc bang Manipur v.v... là một trong vài những tổ chức khác của phụ nữ hoạt động vì hoà bình của bang Manipur. Hiệp hội những người mẹ Kuki đóng một vai trò quan trọng trong việc dẫn đến việc chấm dứt sự tàn sát giữa hai bộ tộc Naga-Kuki vào những năm 1990.

Kết luận:

Như đã được minh chứng ở trên, trong công cuộc xây dựng hoà bình ở Manipur, phụ nữ giữ một vai trò rất quan trọng, góp phần giải quyết xung đột nặng nề ở đây, mặc dù tỉ lệ thành công không cao. Những tổ chức của phụ nữ và những nhân vật như Irom Sharmila đã dựa vào hành động bất bạo động để xây dựng hoà bình. Đồng thời sự nỗ lực hết mình và sự kham chịu khắc khổ của phụ nữ đã kéo được sự chú ý của những người yêu hoà bình và công bằng cũng như giới truyền thông, với điều này ta hy vọng chắc chắn sẽ xây dựng được hoà bình cho bang Manipur, một bang đã chịu ảnh hưởng của xung đột hàng thế kỷ qua.

33. Dobhal, Harsh. "How many days a woman fast before she's free...". Người phụ nữ đã nhịn ăn rất nhiều ngày trước khi được trả tự do....)Ed. Harsh Dobhal. *A combat Law Anthology*. New Delhi: HRNL, 2011. 530. Print.